

IGRAMO IGRU "TKO JE ŠTO"

Mi u skupini "Ribice" volimo igrati igru **TKO JE ŠTO**. Kako je igra nastala?

Nekoliko dana razgovarali smo na temu tko je što. Dosta djece ujutro dolazi u vrtić plačljivo pa smo plačljivost stavili na prvo mjesto. Većina dječjih odgovora na pitanje što je onaj koji plače bila su da je on **PLAČKO**, a onaj koji se smije je **SMJEŠKO**. Miša, 4,5 g. je rekla da je dječak koji plače **PLAČKO**, a djevojčica koja plače **PLAČKA**. **MARTIN**, 5 g. je dodao: - A dječak koji se smije je **SMJEŠKO**, a djevojčica koja se smije je **SMJEŠKA**. **LAURA**, 4 g. se dosjetila da bi dječak i djevojčica koji plaču mogli biti **PLAČKALICE**, a oni koji se smiju mogli bi biti **SMIJALICE**. Dogovorili smo se da to bilježimo. Na veliki plakat-papir napisala sam njihova imena i stavila sam taj plakat-papir s imenima na vidljivo mjesto. Na početku smo opraštali onima koji su plakali i nismo ih zapisivali. Onda je **IVA**, 5 g. predložila: - Jedanput oprostimo, ali ako se ponovi onda zapišemo dva put. Igra **TKO JE ŠTO** veseli i zabavlja djecu i pozitivno utječe na promjenu ponašanja.

MAJA, 3 g. koja je obično dolazila u vrtić plačući i bacajući se na pod, sada dolazi u vrtić nasmiješena i vrlo je ponosna kada napišemo pokraj njenog imena da je **SMJEŠKA**. **DOMAGOJ**, 4 g. koji se obično vrlo teško odvajao od majke i oca, sada dolazi u sobu nasmiješen i glasno govori: - Zapiši da sam **SMJEŠKO**. A ako ipak netko dođe plačući u vrtić, mi ga zapišemo da je **PLAČKO** ili **PLAČKALICA**, a onda ga utješimo i poslije dopišemo da je postao **SMJEŠKO** ili **SMIJALICA**. Plakat smo dopunili **DJEČJIM CRTEŽIMA** na kojima se nalaze lica djece koja plaču i lica djece koja se smiju. Igrajući se tako, s obzirom na činjenicu da je lijepo i pozdraviti kad dođeš u vrtić, **MARTIN**, 5 g. je predložio da zapisujemo i one koji pozdrave, a oni su **POZDRAVILICE**.

Djeci je zanimljivo i traže da im se nekoliko puta na dan pročita **TKO JE BIO** i **KOLIKO PUTA PLAČKO** ili **SMJEŠKO** ili **POZDRAVILICA**. Igru smo nastavili daljnjim razgovorima **TKO JE ŠTO** i dobili odgovore da je onaj koji baca kocke **BACALICA** ili **HITALICA**, onaj koji se tuče je **BIJALICA** ili **TUKALICA**, onaj koji kroji sa škaricama je **KROJILICA**, onaj koji crta je **CRITALICA** itd.

Na plakat-papiru uz imena djece su i imena **ODGAJATELJA**. Kako je došlo do toga? Jedanput sam vadila papir iz ormara i papir mi je pao na pod. Djeca su odmah to primijetila i **IVA**, 5 g. je rekla da na veliki papir zapišem svoje ime i da napišem da sam **BACALICA**. To je sada naša zajednička igra i mi se sada međusobno promatramo i primjećujemo različita ponašanja i različite postupke.

Jedanput je **NIKOLA**, 3 g. počeo bacati kocke i **LAURA**, 4 g. koja je to primijetila odmah je tražila da ga zapišemo jer se to ne smije raditi jer je opasno. **NIKOLA** je u trenutku reagirao na tako što je prestao bacati kocke uz zamolbu da ga ne zapišemo jer on više ne baca kocke i promijenio je ponašanje uz obećanje da će sada graditi kuću. Mi smo mu oprostili i nismo ga zapisali, a **NIKOLA** je prestao bacati kocke i sagradio je prekrasnu kuću.

A jedanput je **IVAN**, 3 g. došao u vrtić nasmiješen i kada je majka otišla on se je rasplakao. Na pitanje što da sada zapišemo, je li **PLAČKO** ili **SMJEŠKO**, on je odgovorio da ne zna. **TEA**, 4 g. je rekla da zapišemo da je **PLAČKO** i **SMJEŠKO**, jer je jedno i drugo. A **IVAN** je brzo obrisao suze i rekao da on nije više **PLAČKO**, da treba zapisati samo da je **SMJEŠKO**.

KARLA, 4 g. koja voli pospremati igračke i pomagati prijateljima u pospremanju vrlo je ponosna kada zapišemo da je ona **POSPREMALICA**. Pokraj njenog imena nekoliko puta piše da je ona **POSPREMALICA**. Međutim, **KARLA** se jedanput zabrinula i rekla da piše da je pospremalica, ali ne piše **ŠTO** je pospremalica i kada dođe njezina mama ona će pročitati za nju da je pospremalica, ali mama neće znati što je ona pospremalica. To je bila nova ideja i dopuna u igri **TKO JE ŠTO**: sada smo zapisivali **TKO JE ŠTO** i **ZAŠTO**, npr. **POSPREMALICA** kocki, papirića, slikovnica, lutki, autića, posuda i sl.

BRISALICA stolova, podova, čašica i sl. **BACALICA** autića, bojica, kocki i sl.

Roditelji prihvaćaju takav način igre, a neki roditelji čak i kod kuće na takav način vode zabilješke o svom djetetu.

IGRA: TKO JE ŠTO

1. **BENI** - SNJEŠKA, ČETALICA,
BIDALICA KARLE, PEVALICA ...

2. **DOMAGOJ** - SNJEŠKO,
GRADILICA, POSPREMALICA KOČKI ...

3. **LAURA** - SNJŽALICA,
BRISALICA STOLOVA ...

4. **IVAN** - SNJEŠKO,
KROJILICA, SLIKALICA ...

5. **KARLA** - SNJEŠKA,
POZDRAVILICA, POSPREMALICA
PAPIRICA, ČETALICA ...

...

TETA SUZANA

- POZDRAVILICA, SUZALICA ...

TETA NENA

- SNJŽALICA, POSPREMALICA
STOLOVA ...

...

PLAČKALICA

SMIJALICA

PLAČKO / PLAČKA
SNJEŠKO / SNJEŠKA
PLAČKALICA
SMIJALICA
POZDRAVILICA
POSPREMALICA

...

NJEŽNO

-razgovor o nježnosti

LAURA, 4g.: - Nježno je nježno podragati lice. Nježno se po licu podraga. Lijepo. Nježno i lijepo pomazi.

LEON, 3g.: - Kaj je nježno? Ja nježno dragam svoju mamu. Nježno dragam z rukom.

LUCIJA, 4g.: - Nježno dragati prijatelje i prijateljice.

Nježno. Tak nježno kaj ne drapaš. Nježno se narodiš. DANIJEL, 4g.: - Nježno je magla.

KARLA, 4g.: - Nježno je kaj se magla uleće. I kaj je još nježno to još ne znam.

LOVRO, 4g.: - Nježnost imaš dok se narodiš.

TEA, 5g.: - Nježno je kaj se plače. Neko je nježan, a neko nije. Ko nije mali taj nije nježan.

MARTIN, 6g.: - Nježno je kaj cvijet za puhati.

Nježna krema, sapun i flaša. Flaša je nježna jer je nekaj nutra bilo. Coca-Cola!

RAZMIŠLJATI

LAURA, 4g.: - Kaj mislimo kaj bomo znali igrati se i crtati.

DOMAGOJ, 4g.: - Misлити je to kaj sam ja prije zamisliš.

MARTIN, 6g.: - Znači slušati kaj se čovek zmisli.

SVEN, 3g.: - Oni koji razmišljaju nikaj ne jedu. Bubani (bolesni) su.

PETAR, 4g.: - Dok se razmišlja se ništa ne radi. Samo razmišljaš.

UŽIVANJE

LAURA, 4g.: - Ja uživam! Aha! Brojim i jedem smokiće.

LUCIJA, 4g.: - Da. Uživam. Jer se igram.

FILIP, 3g.: - Ja ne uživam. Doma sam uživao.

SVEN, 3g.: - Uživam zato jer mogu Beni pomagati.

BENI, 4g.: - Ne uživam, zato kaj nema sunca.

JELENA, 3g.: - Ne uživam zato kaj ne uživam!

DANIJEL, 4g.: - Uživam! Uživam zato jer sam u vrtiću.

DOMAGOJ, 4g.: - Uživam! Zato!

LEON, 3g.: - Gde uživam? Doma? Je, doma uživam. Zato kaj mi mama nekam ne odide. U vrtiću? Moram razmisлити ... moram razmisлити ako uživam u vrtiću. (razmišlja) uživam u vrtiću zato jer mi je lepo.

LJUBOMORA

-Što misliš što je ljubomora?

MARTIN, 6g.: - Ljubomora je uzburkano more.

TEA, 5g.: - Ljubomora je plavo more.

LAURA, 4g.: - Dok nekog srdiš i ljutiš

MAJA, 4g.: - To je ružno.

DOMAGOJ, 4g.: - To je kauč za sjedenje.

FILIP, 3g.: - To su zelene breskve!

LUCIJA, 4g.: - Ja mislim da su crvene.

MARKO, 4g.: - To su breskvice male.

FILIP, 3g.: - Velike breskve su!

BENI, 4g.: - To su jabuke i kruške.

JELENA, 3g.: - To je raca (patka) koja pliva.

LOVRO, 4g.: - To je kamion koji vozi prebrzo.

UČENJE

MARTIN, 6g.: - Učenje je što se učiš pisati, lepiti i slagati kućice. Treba učiti jer budemo išli za čas u školu. I ako ne bi išli za čas u školu trebalo bi učiti zato kaj buš znal nekaj slagati. I veliki učiju. Učiju pjevati i kuhati.

TEA, 5g.: - Dok dojdeš iz škole se trebaš malo učiti. Ako ne ideš u školu onda se ne moraš učiti. Veliki se uče dok su mali, a dok su veliki se ne uče zato jer onda idu na posel. Teta u rtiću se ne mora učiti zato jer je bila u školi.

MARTIN, 6g.: - Teta u vrtiću se mora učiti pisati, jer dok je mala se ne može to naučiti. Još se mora učiti crtati, raditi kuće, pričati priče i pjevati pjesmice.

DOMAGOJ, 4g.: - Teta u vrtiću mora znati pisati i iz bilježnice se učiti i iz knjigice. I tete moraju ići u školu i učiti. Treba učiti jer ideš u školu. U ponedjeljak ideš u školu. I svaki dan. Osim ponekad ne.

LUCIJA, 4g.: - Učiti znači učiti slova. Mali uče slova, a veliki uče od slova.

FILIP, 3g.: - Učiti slovo A.

DANIJEL, 4g.: - Ja učim dok pišem.

LOVRO, treba učiti da naučiš broje i slova.